

РЕШЕНИЕ

№ 904

гр. София, 08.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 08.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **7476** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „АТЛАНТИК ФОРУМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22002224003496-091-001/25.03.2025 г. на органи по приходите на ТД на НАП С. В ЧАСТТА, в която е изменен и потвърден с Решение № 612/23.06.2025 г. на „за“ директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., а именно:

- за данъчен период месец април 2018 г. – сумата в размер на 4 829,27 лева
- за данъчен период месец април 2019 г. – сумата в размер на 2 347 лева
- за данъчен период месец август 2021 г. – сумата в размер на 1 225,38 лева
- за данъчен период месец септември 2021 г. – сумата в размер на 1 667,03 лева
- за данъчен период месец октомври 2021 г. – сумата в размер на 1 664,27 лева
- за данъчен период месец декември 2021 г. – сумата в размер на 1 584,46 лева
- за данъчен период месец януари 2022 г. – сумата в размер на 1 603,62 лева
- за данъчен период месец февруари 2022 г. – сумата в размер на 1 687,08 лева
- за данъчен период месец март 2022 г. – сумата в размер на 1 565,52 лева,

ведно със съответните лихви за забава /съгласно уточнението от 29.08.2025 г. и 31.10.2025 г./.

РА бил незаконосъобразен - издаден в противоречие с материалноправните разпоредби на чл. 71, т. 1 във връзка с чл. 114 ЗДДС, чл. 79, ал. 3, ал. 4 и ал. 5 ЗДДС, при допуснати съществени процесуални нарушения и явно необосновано, тъй като фактическите констатации и правните изводи не се подкрепяли, а и били в противоречие със събраните и представени в хода на ревизията доказателства, както и липсвали и не били събрани по реда на чл. 115. ал. 2 във връзка с

чл. 37, ал. 1 и ал. 7 и чл. 5 ДОПК доказателства от съществено значение за определяне на резултатите от ревизията.

Сочи се, че дружеството е създадено през 2008 г. и има за предмет на дейност вътрешно и външно търговска дейност, покупка, реекспорт, продажба и отдаване под наем недвижими имоти. Установява се в ревизията водене на двустранна форма на счетоводство, без констатирани нарушения и при спазване на чл. 12 от ЗСч., водели се задължителните регистри и били изпълнени изискванията на чл. 124 от ЗДДС и чл. 113 от ППЗДДС и чл. 125, ал. 6 от ЗДДС и чл. 115, ал. 4 от ППЗДДС. Акцентираща върху обстоятелството, че за периода на ревизията дружеството е осъществявало услуги като отдаване под наем на недвижимо имущество, която по смисъла на ЗДДС е облагаема, като са получавани услуги и покупки за периода, също по смисъла на закона облагаеми.

Оспорва се правото да се образува ревизионно производство за установяване данъчни задължения за периода 01.04.2018 г. - 30.04.2018 г. поради изтекъл давностен срок. Твърди, че задълженията по ЗДДС за месец 04.2018 г. следвало да се платят до 14.05.2018 г., когато трябвало да била подадена СД, поради което срокът за образуване на производство по чл. 109 от ДОПК започвал да тече от 01.01.2019 г. и изтичал на 31.12.2023 г. Производството по установяване било започнало с връчената първа заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ от 29.08.2023 г., т.е. в срока по чл. 109 ДОПК и преди да изтече 5-годишният давностен срок. Приема, че давността е спряна съгласно чл. 172, ал.1 от ДОПК с първата ЗВР, но при повторната ревизия 5-годишният давностен срок бил изтекъл на 31.12.2024 г., тъй като не били издадени ревизионен доклад /РД/ и РА. Оспореният в настоящото производство РА бил издаден след това на 25.03.2025 г., поради което моли да бъде прогласена нищожността на извършените процесуални действия на ревизията за периода 01.04.2018 г. - 30.04.2018 г.

Ревизията била повторна на основание чл. 155, ал. 4 ДОПК с цел извършване на насрещни проверки повторно /„Ко строй 21“ ЕООД, ЕИК 20651325/ и изискване на относими към доставките доказателства. Извършена е насрещна проверка на контрагент. Налице били всички изискуеми по чл. 71, т. 1 ЗДДС условия за правото на приспадане на данъчен кредит, а именно: ревизираният бил регистриран по ДОПК и ЗДДС лице получател по доставка; същият притежавал данъчен документ /данъчна фактура/, който съответствал на изискванията на чл. 114 ЗДДС; фактурите били включени в дневника за продажби на доставчиците и в справката-декларация по ЗДДС за съответния данъчен период; ДДС бил начислен като задължение към бюджета, като е направен извод, че контрагентът е доказал изпълнението на задълженията си-осчетоводяване, начисляване, деклариране.

Въпреки това ревизиращият екип без всякакво основание определял като недоказани предоставените документи от фирмите изпълнител за материалната и техническа обезпеченост. Твърди се, че необосновано е формиран извод за невъзникване право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, чл. 69, ал. 1 във връзка с чл. 9 от ЗДДС. Правото на приспадане на данъчен кредит възниквало за получателя, при условие че е налице реално осъществена доставка и същият притежава данъчен документ, издаден по реда на ЗДДС, съдържащ изискуемите реквизити, поради което органът по приходите не следвало да създава задължение за получателя на фактурата да извършва проверки на контрагента си, каквито по принцип той не бил длъжен да прави. Законът не задължавал получателя на услуга да издирва данни за материална и трудова обезпеченост, както и данни дали доставките са извършени от лица, заети по трудово правоотношение или от подизпълнители на доставчика. За реалното извършване и приемане на услугите с оглед характера на доставките било достатъчно наличието на надлежни договори и последващото приемане от страна на възложителя на извършената работа. Твърди, че облагането

с ДДС не можело да представлява санкция за технически и документални пропуски и спорове между доставчика и получателя на услугата. Отделно от това, от доказателствата не можело да се направи извод за намерение за увреждане на интересите на обществото или на другата страна по сделката. Позовава се на дадените от изпълнителния директор на НАП указания в писмо с изх. №: 91-00-321/08.11.2007 г., съгласно които ненамирането на доставчиците на регистрираните от тях адреси за кореспонденция, както и непредставянето на изискваните от тях документи, са обстоятелства, които сами по себе си не могат да бъдат тълкувани във вреда на ревизираното лице. Акцентираща, че ВАС споделя изводите от горецитираното писмо, поради което нарушаването на указанията води до опорочаване на процедурата по събиране на доказателства и като краен резултат до незаконосъобразност на изводите в РА. Позовава се на практика на СЕС и на принципа на данъчен неутралитет, съгласно който ако са изпълнени изискванията по същество, то правото на приспадане на данъчен кредит трябва да се признае дори да не са изпълнени някои формални изисквания. Жалбоподателят навежда довод, че обстоятелствата в никакъв случай не следва да се тълкуват във вреда на ревизирания субект, както е, че мерките, които държавите членки могат да приемат, за да осигурят правилното събиране на данъка, не трябва да надхвърлят необходимото за постигането на тези цели, каквото била позицията на българската данъчна администрация /указание изх. № 20-00-134/21.06.2013 г. на НАП. Приема също, че съгласно чл. 3, ал. 2 ДОПК административните актове следва да се основават на действителните факти и не могат да се обосновават с предположения, съмнения анализи и недоказани твърдения, като в случая не били кредитирани обясненията на ревизираното лице относно получените сделки, документирането в счетоводството и липсата на достъп до някои документи поради смърт на счетоводителя. Предвид изложеното твърди, че РА в останалата оспорвана част е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен.

В открито съдебно заседание жалбоподателят „АТЛАНТИК ФОРУМ“ ЕООД, редовно призован, чрез процесуалния си представител поддържа изложеното в жалбата. Моли да бъде прогласена нищожността на РА за месец април 2018 г. подари изтекла погасителна давност, а в останалата част отменен като издаден в противоречие с практиката на СЕС относно формиране на право на данъчен кредит и липса на данъчна измама. Претендира разноски по списък.

Ответникът директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ С., редовно призован, не се явява и не се представлява. С писмена молба от пълномощник на същия се моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, след като се запозна с твърденията на страните и събрания по делото доказателствен материал, формира следното от фактическа страна:

1. Не е спорно, че „АТЛАНТИК ФОРУМ“ ЕООД притежава и стопанисва блок „С“ от производствено-административна сграда с разгъната площ от 1 469 кв. м. на два етажа, масивна конструкция и дворно място с площ от 2 544 кв. м., находящи се в [населено място], район „О. К.“, [улица].
2. Не е спорно, че в изпълнение на Решение № 963/11.07.2024 г. на директора на дирекция ОДОП С., е възложено извършването на повторна ревизия на „АТЛАНТИК ФОРУМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност /ДДС/ за периодите м. 04.2018 г., м. 04.2019 г., от м. 08.2021 г. до м. 10.2021 г. и от м. 12.2021 г. до м. 03.2022 г.
3. Не е спорно, че са извършени снасрещни проверки на „С.А.Г. ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, „КОНТИНЕНТ ТРАНС“ ЕООД и „КО СТРОЙ 21“ ЕООД, резултатите от които са обективирани в протоколи. Относно спорните доставки на трите дружества с протоколи са приобщени документи

от предходното ревизионно производство.

4. Не е спорно, че относно доставките от „КО СТРОЙ 21“ ЕООД с прекратена регистрация е констатирано, че дружеството е декларирало и упражнило право на приспадане на данъчен кредит през данъчни периоди от м. 08.2021 г. до м. 10.2021 г. и от м. 12.2021 г. до м. 03.2022 г. по 11 фактури, подробно описани на стр. 14 - 15 от РД, с предмет на доставка „изпълнени услуги по строително монтажни дейности съгласно договор и протокол“.

Видно от приобщените по преписката доказателства в хода на предходната ревизия от прекия доставчик са представени: заверени копия на спорните фактури, с приложени към тях фискални касови бележки за извършени плащания в брой; еднотипни договори за изпълнение на СМР. Установява се, че не се съдържа информация за обектите, на които са извършени ремонтните услуги, за чия сметка са вложените материали и кои са лицата участвали при тяхното изпълнение.

По данни от информационната система на НАП през периода на доставките в „КО СТРОЙ 21“ ЕООД е имало 11 лица на трудови договори, за които не са подавани декларации обр. 1 и 6 и не са внасяни данъци и задължителни осигурителни вноски. В допълнение е отбелязано, че част от служителите са полагали труд и при други работодатели. При анализ на отчетните регистри на провереното дружество се установява, че декларира покупки от подизпълнители с рисков профил, които също не могат да докажат изпълнението на фактурираните от тях доставки.

Дружеството потвърждава изпълнението на процесните доставки и декларира, че същите са изцяло заплатени от жалбоподателя, поради което няма претенции към него.

Относно фактическото изпълнение на строителните работи „КО СТРОЙ 21“ ЕООД прилага уведомително писмо до „АТЛАНТИК ФОРУМ“ ЕООД, в което посочва за подизпълнители „АВАЛОН 88“ ЕООД и „БОНОВ ТРЕЙД“ ЕООД. Това обстоятелство се сочи за пръв път и е новоустановено, независимо че информация е изисквана при извършването на три насрещни проверки на дружеството, в т.ч. и в предходната ревизия „АТЛАНТИК ФОРУМ“ ЕООД.

В отговор на ИПДПОЗЛ от ревизираното дружество е представена писмена декларация, че „АВАЛОН 88“ ЕООД и „БОНОВ ТРЕЙД“ ЕООД не са му познати и няма данни за осъществени сделки с тях.

Формиран е органите по приходите извод, че участието на двете дружества във фактурираните от „КО СТРОЙ 21“ ЕООД сделки не се доказва при извършените насрещни проверки, доколкото същите не били открити на декларираните от тях адреси за кореспонденция и изготвените до тях искания били връчени по реда на чл. 32 от ДОПК, без в отговор на тях да са представени документи и писмени обяснения, както и, че дружествата били deregистрирани по ЗДДС и имали задължения към републиканския бюджет в големи размери.

Констатирано било, че фактури № 926/30.03.2022 г. и № 927/31.03.2022 г., са издадени от „АВАЛОН 88“ ЕООД към „КО СТРОЙ 21“ ЕООД на дати, следващи фактурирането на строителните услуги от прекия доставчик към ревизираното дружество.

Органите по приходите са оспорили реалността на фактурираните от „КО СТРОЙ 21“ ЕООД строителни дейности с аргумент за липса на материално-техническа и кадрова обезпеченост, необходима за тяхното изпълнение. Преценено е, че документите са съставени, без да е налице извършване на СМР и влагане от страна на „АТЛАНТИК ФОРУМ“ ЕООД на строителни материали за извършването им. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 9 от ЗДДС с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 9 850,00 лв. по фактурите, издадени от „КО СТРОЙ 21“ ЕООД през ревизираните периоди.

5. Установено е, че „АТЛАНТИК ФОРУМ“ ЕООД е упражнило право на данъчен кредит по фактура № 151/05.04.2018 г. с данъчна основа в размер на 97 791.50 лв., начислен ДДС в размер

на 19 558,30 лв. и предмет на доставката „аванс за извършване на СМР“, издадена от „КОНТИНЕНТ ТРАНС“ ЕООД.

Заявява, че горещитираната фактура е издадена на ревизираното дружество, има сключен договор от 05.02.2018 г. и съставени приемо-предавателен протокол и акт обр. 19. Декларирано е, че всички СМР са извършени на адрес в [населено място].[жк], [улица]. Сочи, че за извършените дейности е използвал подизпълнители съгласно сключени договори и разписани протоколи обр. 19.

Присъединени са ангажираните при предходната ревизия копия на спорната фактура, с приложени към нея банково извлечение за извършено плащане в размер на 117 398,80 лв. и съпровождащи доставката документи, в т.ч. договор за строително-монтажни работи от 05.02.2018 г., с който „АТЛАНТИК ФОРУМ“ ЕООД възлага на „КОНТИНЕНТ ТРАНС“ ЕООД изпълнението на строителни дейности на обект /сграда/, находящ в [населено място]. [улица]. В споразумението няма изрична клауза за чия сметка са вложените материали. Съгласно приложения приемо-предавателен протокол от 30.04.2018 г. към датата на подписването му са извършени услуги на стойност 24 146,39 лв. без ДДС, а именно маркиране и изграждане на нови ел. точки: монтаж на ключове и контакти: монтаж ел. табло: монтаж осветително табло; полагане на кабел. вкл. подвързване и маркировка, гофрирана тръба и крепежни елементи: сплайсване на оптично влакно; терминиране на комуникационни кабели; изпитване на ел. система. Представен е и акт обр. 19 за извършени СМР на обща стойност 73 645,00 лв., в т.ч. почистване на корозирали ями, полагане антикорозионно покритие; полагане на битумна баластра: полагане на неплътен асфалтобетон, полагане на покривна хидроизолация: полагане на битумен грунд и дълбокопроникващ грунд, циментова мазилка; облицовка: доставка и монтаж на улици; монтаж топлоизолация; изчукване на циментова замазка; демонтаж на покривна замазка: циментова мазилка и направа пръскана мазилка.

Проверяваното дружество декларира, че за извършването на договорените СМР са ползвани подизпълнители, както следва:

- „ПЕТРОВА КОМЕРС 2018“ ЕООД, за което са представени фактури, описани подробно на стр. 28 от РД, по които разплащанията са извършени в брой. Приложени са три договора за изпълнение на СМР от 05.03.2018 г., 18.03.2018 г. и 30.03.2018 г. за извършване на строителни работи на обект в [населено място], [улица], ведно с приемо-предавателни протоколи от 12.04.2018 г., 24.04.2018 г. и 26.04.2018 г. във връзка с извършените във връзка с тях услуги;

След анализ на събраните доказателства от органите по приходите е констатирано, че не става ясно за чия сметка са вложените материали, какво е тяхното количество, как са транспортирани и предадени в обекта, на който са извършени строителните услуги. Липсват доказателства за материално-техническа и кадрова обезпеченост, тъй като подизпълнителя не доказва наличието на машини, оборудване и назначен персонал. По данни от информационната система на НАП за периода на доставките /м. 04.2018 г./ дружеството няма подадени уведомления по чл. 62, ал. 4 от Кодекса на труда, както и подадени справки по чл. 73 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за назначени лица по извън трудови правоотношения. В допълнение е отбелязано, че към датите на доставките дружеството е новоучредено, без търговска история и доказан опит. Не е представени търговска кореспонденция, подадени заявки, поръчки, оферти и пр.

- „ЛЮБЕНОВ ТРЕЙД“ ЕООД, за което са представени фактури, описани подробно на стр. 29 от РД, по които са извършени плащания и са приложени копия на фискални касови бележки. Ангажирани са четири договора за изпълнение на СМР от 25.02.2018 г., 10.03.2018 г., 23.03.2018 г. и 05.04.2018 г. за извършване на строителни работи на обект в [населено място], [улица], ведно с

приемо-предавателни протоколи от 12.04.2018 г., 20.04.2018 г., 25.04.2018 г. и 26.04.2018 г.. във връзка с извършените във връзка с тях услуги;

При насрещната проверка на „ЛЮБЕНОВ ТРЕЙД“ ЕООД дружеството не е открито на декларираните адреси за кореспонденция, поради което изготвеното искане е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, без в отговор да са представени документи и писмени обяснения. Единствените доказателства в случая се явяват приобщените доказателства, представени от **„АТЛАНТИК ФОРУМ“ ЕООД** с жалбата срещу предходния РА. Видно от оборотната ведомост, дружеството не притежава активи и МПС за периода м. 04.2018 г., през който следва да са извършвани процесните услуги, няма начислени разходи за работни заплати и осигуровки. Аналогично тук е отбелязана и липсата на информация за чия сметка са вложените материали, как са транспортирани и предадени на строителния обект, кои са лицата, фактически изпълнили СМР и др. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС и няма данни за назначени лица по трудови и извънтрудови правоотношения.

- „ДЕСИСЛАВА ТРЕЙДИНГ 95“ ЕООД, за което са представени фактури ведно с касови бонове за извършено разплащан в брой, описани подробно на стр. 29-30 от РД; договори от изпълнение на СМР от 21.02.2018 г., 28.02.2018 г., 09.03.2018 г., 23.03.2018 г. и 29.03.2018 г. за извършване на строителни работи на обект в [населено място], [улица] ведно с акт обр. 19 от 12.04.2018 г., 13.04.2018 г., 23.04.2018 г. и 24.04.2018 г., за извършени СМР.

От приходните органи е посочено, че не представя копия на цитираните документи.

Дружеството е с прекратена регистрация по ЗДДС във връзка с извършени данъчни нарушения. След извършена справка в информационната система на НАП е установено, че за периода от м. 01.2018 г. до м. 04.2018 г. няма подадени уведомления за назначени лица на трудови правоотношения, както и справки за изплатени суми по граждански договори, независимо, че в приложената оборотна ведомост има начислени разходи за работни заплати и осигуровки. Отбелязано е, че към датата на изпълнение на процесните СМР задълженото лице е новоучредено, без търговски опит и история. Липсва водена между лицата търговска кореспонденция, не са приложени оферти, заявки, поръчки и пр.

Въз основа на гореизложеното в т. 5 е формиран извод, че не е налице реално изпълнение на фактурираните от „КОНТИНЕНТ ТРАНС“ ЕООД доставки на СМР, поради което на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 9 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 19 558,30 лв. по фактура №()...151/15.04.2018 г.

6. Установено е, че **„АТЛАНТИК ФОРУМ“ ЕООД** е упражнило право на приспадане кредит по фактура № 873/08.04.2019 г. с данъчна основа в размер на 31 293.28 лева и начислен ДДС в размер на 6 258,66 лв, издадена от „С.А.Г. ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД.

На дружеството е извършена насрещна проверка, в хода на която са представени копия на процесната фактура и договор за проектантска услуга от 13.08.2018 г., с която „С.А.Г. ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД приема да извърши изработване на изменение на план за регулация и застрояване на поземлен имот с идентификатор съгласно скица № 15-373766 - 11.06.2018 г., - 68134.4340.1589, и номер по предходен план УПИ - 811, квартал 231, м. „бул. „Цар Б. III - 2 част“, район „О. купел“, с обхват на дейностите и процедури, подробно изброени на стр. 43 - 44 от РД. Видно от споразуменията между страните по този договор, ще бъдат приспаднати следните суми: 19 558.30 лв. без ДДС, представляващи 50% от разходите за изменение на план за регулация и застрояване на имота, собственост на ревизираното дружество, и 11 734.98 лв. без ДДС, представляващи плащане за подготовка и асфалтиране на площадка, съгласно договорка между страните по договора, което „С.А.Г. ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД приема да извърши по поръчка на ревизираното лице. Твърди се, че липсва договор за извършени СМР - подготовка и асфалтиране

на площадка от „С.А.Г. ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД и протокол за предаване на извършените услуги, както и, че не са ангажирани доказателства за вложени материали при изпълнение на СМР, както и за тяхното транспортиране и предаване на изпълнителя на СМР.

По данни от информационната система на НАП осъществяваната дейност на дружеството изпълнител е строителство на жилищни и нежилищни сгради, като през процесните периоди то разполага с работници и служители, назначени на длъжности, относими с неговата дейност.

При така изложената фактическа обстановка и след анализ на събраните доказателства органите по приходите са приели, че не се удостоверява по категоричен начин реалността на фактурираната от „С.А.Г.ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД доставка, поради което на жалбоподателя е отказано право на данъчен кредит в размер на 6 258,66 лв.

7. Съставен е РД № Р-22002224003496-092-001 от 23.01.2025 г., връчен на 25.02.2025 г. по електронен път, срещу който не е подадено възражение.

8. На основание чл. 119, ал. 2 ДОПК е издаден от М. Х. - орган, възложил ревизията, и В. С. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. и ръководител на ревизията, РА № Р-22002224003496-091-001/25.03.2025 г., с който на **„АТЛАНТИК ФОРУМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]**, са установени допълнителни задължения, произтичащи от непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 35 666.96 лв. и на основание чл. 1 от ЗАДТДПДВ са начислени лихви в размер на 22971.73 лв.

Ревизионният акт е връчен на 27.03.2025 г. по електронен път.

9. На 04.04.2025 г. в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е подадена от дружеството жалба срещу РА, по която първоначално липсва произнасяне от решаващия орган по чл. 155, ал. 1 във връзка с чл. 146 АПК.

Поради това на 18.06.2025 г. от дружеството е подадена до АССГ жалба срещу мълчаливо потвърждаване на РА /чл. 156, ал. 5 във връзка с ал. 4 ДОПК/.

След получаването ѝ „за“ директорът на дирекция ОДОП С. с Решение № 612/23.06.2025 г. в срока по чл. 156, ал. 6 ДОПК:

- изменя РА, като установения с РА резултат по ЗДДС за данъчен период м. 04.2018 г. резултат в размер на 39 708,69 лв. определя на 24 979,66 лв. ведно със съответните лихви в размер на 3 690,05 лв.; а установения с РА резултат по ЗДДС за данъчен период м. 04.2019 г. резултат в размер на 40 058,23 лв. определя на 36 146,57 лв. ведно със съответните лихви в размер на 1 555,57 лв.

- потвърждава РА в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за данъчни периоди от м. 08.2021 г. до м. 10. 2021 г. и от м. 12.2021 г. до м. 03.2022 г., ведно с начислените лихви за забава.

Решението е връчено на ревизираното лице на 24.06.2025 г. по електронен път, като от дружеството е подадена на 02.07.2025 г. жалба срещу РА.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, въз основа на установената фактическа обстановка, **формира следните правни изводи:**

Жалбата е подадена от лице с правен интерес, като е **допустима в тази своя част**, с която се оспорва ревизионен акт в тази негова част, която го засяга дружеството неблагоприятно и подлежи на съдебен контрол на основание чл. 156, ал. 1 във връзка с чл. 155, ал. 2 ДОПК и по аргумент от чл. 156, ал. 2 и ал. 3 ДОПК.

Видно от мотивираното решение при оспорване на РА по административен ред пред директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, е потвърден и изменен РА в частта на установения резултат по ЗДДС. Въпреки това и в двете жалби, подадени до съда, се аргументира становище за незаконосъобразен отказ на приспадане на данъчен кредит.

В изпълнение на съдебно разпореждане е уточнен от жалбоподателя следният предмет на спора:

- за данъчен период месец април 2018 г. – сумата в размер на 4 829,27 лева /в която част е

потвърден РА с решението на решаващия орган видно от мотивите на същото/

- за данъчен период месец април 2019 г. – сумата в размер на 2 347 лева /в която част е потвърден РА с решението на решаващия орган видно от мотивите на същото /

- за данъчен период месец август 2021 г. – сумата в размер на 1 225,38 лева, която сума съответства на колона 4 от табл. 1 от РА, но видно от мотивите на решението на решаващия орган РА е потвърден, както следва: за сумата в размер на 1088,00 лева /колона 11 от таблица № 1 от РА/, представляваща разлика между установената от приходната администрация /1 225,38 лева/ и декларираната от лицето /137,38 лева/

- за данъчен период месец септември 2021 г. – сумата в размер на 1 667,03 лева, която сума съответства на колона 4 от табл. 1 от РА, но видно от мотивите на решението на решаващия орган РА е потвърден, както следва: за сумата в размер на 1310,00 лева /колона 11 от таблица № 1 от РА/, представляваща разлика между установената от приходната администрация /1 667,03 лева/ и декларираната от лицето /357,03 лева/

- за данъчен период месец октомври 2021 г. – сумата в размер на 1 664,27 лева, която сума съответства на колона 4 от табл. 1 от РА, но видно от мотивите на решението на решаващия орган РА е потвърден, както следва: за сумата в размер на 1492,00 лева /колона 11 от таблица № 1 от РА/, представляваща разлика между установената от приходната администрация /1 664,27 лева/ и декларираната от лицето /172,27 лева/

- за данъчен период месец декември 2021 г. – сумата в размер на 1 584,46 лева, която сума съответства на колона 4 от табл. 1 от РА, но видно от мотивите на решението на решаващия орган РА е потвърден, както следва: за сумата в размер на 1524,00 лева /колона 11 от таблица № 1 от РА/, представляваща разлика между установената от приходната администрация /1 584,46 лева/ и декларираната от лицето /60,46 лева/

- за данъчен период месец януари 2022 г. – сумата в размер на 1 603,62 лева, която сума съответства на колона 4 от табл. 1 от РА, но видно от мотивите на решението на решаващия орган РА е потвърден, както следва: за сумата в размер на 1510,00 лева /колона 11 от таблица № 1 от РА/, представляваща разлика между установената от приходната администрация /1 603,62 лева/ и декларираната от лицето /93,62 лева/

- за данъчен период месец февруари 2022 г. – сумата в размер на 1 687,08 лева, която сума съответства на колона 4 от табл. 1 от РА, но видно от мотивите на решението на решаващия орган РА е потвърден, както следва: за сумата в размер на 1520,00 лева /колона 11 от таблица № 1 от РА/, представляваща разлика между установената от приходната администрация /1 687,08 лева / и декларираната от лицето /167,08 лева/

- за данъчен период месец март 2022 г. – сумата в размер на 1 565,52 лева, която сума съответства на колона 4 от табл. 1 от РА, но видно от мотивите на решението на решаващия орган РА е потвърден, както следва: за сумата в размер на 1406,00 лева /колона 11 от таблица № 1 от РА/, представляваща разлика между установената от приходната администрация /1 565,52 лева/ и декларираната от лицето /159,52 лева/.

В действителност с решението на решаващия орган е потвърден РА в оспорената част на установения резултат по ЗДДС, който първоначално е бил определен на сумата в размер на 35 666,96 лева, видно от табл. 3 на РА, и който представлява сбор от сумите 19 588,30 лева /за месец април 2018 г./ + 6258,66 лева /за месец април 2019 г./ + 9850,00 лева /за процесните месеци през 2021 г. и 2022 г./ лева, които суми всъщност са задълженията, които подлежат на довносяне. Сумата в размер на 9850,00 лева е обсъждана в мотивите на решението на решаващия орган. Следователно, жалбата е допустима за посочените периоди през 2021 г. и 2022 г. именно за сумата, която е допълнително установена в общ размер от 9850,00 лева. За първи път в

уточнението си от молба от 31.10.2025 г. жалбоподателят твърди, че сумите за посочените периоди през 2021 г. и 2022 г. са били определени от ревизиращите органи при деклариран в СД по ЗДДС нулев резултат за съответния данъчен перид, което противоречи на констатациите в РД и възпроизвеждането им в РА. С оглед разпределената доказателствена тежест дружеството не доказва твърдението, че е подал СД по ЗДДС с нулев резултат, нито поиска събирането на доказателства в тази посока. Напротив – въпреки указанията на съда, вкл. и при необходимост за изясняване на фактите по спора, за установяването на които са необходими специални знание, да се формулират доказателствени искания, от жалбоподателя не се иска назначаване на експертиза, като не се спори по размера на установените суми, вкл. и по тези за довносяне съгласно табл. 3 от РА, включващи сумата в размер на 9850,00 лева /за процесните месеци през 2021 г. и 2022 г./ лева, която при потвърждаване на РА с решението на решаващия орган е прието, че е основателно отказано правото на приспадане на данъчен кредит в този размер. От съществено значение е да се посочи от съда, че жалбоподателят е оспорил сумата в размер на 4 829,27 лева /колона 11 от таблица № 1 от РА/, която е равна на определения от решаващия орган резултат по ЗДДС /24 979,66 лева/ минус декларираната от лицето 20 150,39 лева, както и сумата в размер на 2 347 лева /колона 11 от таблица № 1 от РА/, която е равна на определения от решаващия орган резултат по ЗДДС /36 146,57 лева/ минус декларираната от лицето 33 799,57 лева, но неясно защо при определяне на предмета на спора не е направил същите изчисления за процесните месеци през 2021 г. и 2022 г., каквито е извършил за април 2018 г. и април 2019 г. С оглед разпределената доказателствена тежест от жалбоподателя не се оспорва внасянето на суми в обсъдения по-горе размер, поради което не се изисква повторно довносянето им от жалбоподателя, т.е. същият не е неблагоприятно засегнат и не съществува правен интерес от оспорването на РА в тази част. Поради това РА в частта, в която са внесени суми от ревизираното лице /колони 6 и 8 от таблица № 1/ за периодите през 2021 г. и 2022 г., не подлежи на оспорване и жалбата в тази част следва да бъде оставена без разглеждане, като предмет на разглеждане в настоящото съдебно производство е РА за сумите, посочени в колона 11 от таблица № 1 за периодите през 2021 г. и 2022 г., а за периодите през 2018 г. и 2019 г. новоизчислените суми от решаващия орган, съответно - 4 829,27 лева и 2 347 лева, ведно с лихвите.

Разгледана по същество, жалбата в допустимата ѝ част е **от части ОСНОВАТЕЛНА**.

РА е издаден от компетентните органи /органа, възложил ревизията, определен за това с акт на директора на компетентната териториална дирекция, и ръководителя на ревизията/ съгласно чл. 119, ал. 2 във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 113, ал. 1, т. 2, чл. 8, ал. 1, т. 3 ДОПК, в предвидената от закона писмена форма съгласно чл. 120, ал. 1 ДОПК като неразделна част от него е и РД. Спазени са процесуалните разпоредби по издаването му, вкл. и доколкото по делото се съдържат доказателства за уведомяването на ревизираното лице за образуваното спрямо същото ревизионно производство, за предоставената му възможност да даде обяснения и да направи възражения, както и да представи доказателства с оглед изясняване на спорните факти и обстоятелства, като не е ограничено правото му на участие в производството. Доколкото не е оспорена валидността на електронните подписи, с които е подписан РА от неговите издатели, не са налице основания за прогласяване нищожността, съответно за отмяната, на РА, изменен и потвърден с решението на директора на дирекция ОДОП С., съгласно разпоредбата на чл. 160, ал. 1 във връзка с ал. 2 ДОПК.

I. По възражението за изтекла давност за периода месец април 2018 г.:

Съгласно чл. 109, ал. 1 ДОПК „не се образува производство за установяване на задължения за данъци по този кодекс, когато са изтекли 5 години от изтичането на годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена декларация, или от изтичането на годината, в която

са постъпили данни, получени от трети лица и организации, в случаите, когато по този закон не е предвидено подаването на декларация“.

Съгласно чл. 125, ал. 1 ЗДДС за всеки данъчен период регистрираното лице подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри, като съгласно чл. 125, ал. 5 ЗДДС декларациите се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят.

В случая срокът за подаване на справка-декларация по ЗДДС за м. 04.2018 г. е до 14.05.2018 г. вкл. Съобразно това и предвид чл. 109, ал. 1 ДОПК срокът, в който може да се възложи ревизията за установяване на задължения за данък върху добавената стойност за период от м. 04.2018 г., се брои от 01.01.2019 г. и изтича на 31.12.2023 г.

Настоящата ревизия е втора, възложена със ЗВР от 16.07.2024 г., връчена на 31.07.2024 г., след отмяна на първоначално издадения РА при оспорване по административен ред и връщане на преписката. Възстановява се висиящността на производството по издаване на отменения с решението РА. Ревизионното производство започва от първата издадена заповед за възлагане на ревизия на 29.08.2023 г., поради което преклузивният срок по чл. 109, ал. 1 ДОПК се преценява именно към датата на връчването ѝ.

Съгласно чл. 171, ал. 1 ДОПК „публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок“. Като независимо от спирането и прекъсването се погасяват всички публични вземания с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение /чл. 171, ал. 2 ДОПК/.

В чл. 172 ДОПК са посочени основанията за спиране и прекъсване на давността за публичните вземания. Сред основанията за спиране са: започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година /ал. 1, т. 1/, както и периодът на неговото обжалване /ал. 1, т. 4/. В конкретния случа по аргумент от чл. 112, ал. 1, чл. 113, ал. 2 и чл. 114, ал. 1 ДОПК на 12.09.2023 г., когато е връчена първата ЗВР, давностният срок на задължението по ЗДДС за м. 04.2018 г. спира да тече до датата на издаване на РА, но за не повече от една година, т.е. изтекли са 4 години, 9 месеца и 12 дни.

Първият РА е издаден на 17.04.2024 г., т. е. преди изтичане на една година по чл. 172, ал. 1, т. 1 ДОПК, а до изтичане на пет годишния давностен срок остават 3 месеца и 19 дни.

От датата на подаване на жалбата срещу първия РА - на 08.05.2024 г. до постановяване на Решение № 963 от 11.07.2024 г. на директора на дирекция ОДОП С. давността спира да тече, съгласно чл. 172, ал. 1, т. 4 ДОПК. Поради отмяната на РА и връщане на преписката за извършване на нова ревизия давността е продължила, а именно - от датата на постановяване на решението на дирекция ОДОП С. - 11.07.2024 г., до 31.07.2024 г. - датата на връчване на ЗВР от 16.07.2024 г., т.е. изтекли са още 20 дни.

В този смисъл доколкото за изтичането на петгодишния срок остават още 2 месеца и 30 дни и оспорваният в настоящото съдебно производство е издаден на 25.03.2025 г., т.е. преди изтичане на срока по чл. 172, ал. 1, т. 1 ДОПК, то се приема, че давностният срок по чл. 171, ал. 1 ДОПК за установените задължения по ЗДДС за м. 04.2018 г. не е изтекъл.

2. По възраженията за упражняване право на приспадане на данъчен кредит:

Разпоредбите на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС обуславят упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит от кумулативното осъществяване на елементите на регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав, който наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 ЗДДС, включва и установяването на реалното получаване на стоките или извършването на

услугите по облагаемата доставка - арг. от чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС.

Видно от решението на решаващия орган, непредставянето на част от изисканите документи при извършените насрещни проверки от доставчик или ненамирането му на адрес не следва да води до еднозначния извод за липса на доставка. Съгласно действащия за процесния период ЗДДС правото на данъчен кредит не може да бъде отказано единствено поради непредставени документи от доставчика или неговия предходен такъв, тъй като липсва конкретна разпоредба, която да въвежда подобен фактически състав. Правото на данъчен кредит, за разлика от отменения закон, вече не зависи и от обстоятелството дали данъкът е начислен от доставчика. Посочено е също, че некоректният фискален профил на доставчиците не може да бъде водещ и категоричен аргумент по отношение на правото на приспадане на данъчен кредит. Посочено е също и, че в конкретния случай изводите на органите по приходите за липса на реални доставки по процесните фактури са базирани основно на данни от информационния масив на НАП, както и на факта, че доставчиците не са представили част изисканите документи. В контекста на изложеното, неблагоприятни последици от извода за липса на конкретни доказателства, ревизираното лице може да понесе само в резултат на пасивно поведение от негова страна, изразяващо се в непредставяне на данни и доказателства, за които то самото е задължено. Настоящият случай не попада в тази хипотеза, както е посочил решаващият орган, и който извод изцяло се споделя от съдебния състав.

Предвид това на анализ подлежи реалността на доставките, за да се формира и извод за законосъобразно възникване и упражняване правото на данъчен кредит.

Необходимостта от установяване на обективното извършване на доставките не се отрича от СЕС в решението от 21.06.2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11, който в своята практика многократно подчертава, че националният съдия следва да осъществи конкретна преценка на всички събрани в производството пред него доказателства и въз основа на тях да формира изводите си за наличието или липсата на реална доставка. Това негово разбиране е застъпено и в решение от 31.01.2013 г. по дело C-643/11, съобразно което правото на Съюза, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране, допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на ДДС, платен за получена доставка, по съображение, че липсва действително извършена облагаема сделка. В конкретния случай следва да се отчете и тълкуването, дадено в решението на СЕС от 13.02.2014 г. по дело C-18/13, съгласно което националният съд следва да провери служебно дали установените обстоятелства сочат за наличието на измама и от обективните данн, предоставени от органите по приходите, дали се установява, че данъчно задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от измама.

В практиката си Върховният административен съд приема, че за да възникне и да се упражни законосъобразно правото на данъчен кредит, е необходимо по безспорен начин да се установи, че стоката фактически е предадена от доставчика на получателя или услугата е извършена и резултатът е предаден от доставчика на получателя. При извършването на тази преценка обаче съдът съобрази мотивите на решение по адм. дело 2639/2024 на ВАС, Първо отделение, постановено по оспорван акт на настоящия съдебен състав. Видно от това решение на ВАС, „обезпечеността на доставчиците – материално-техническа и кадрова, не е предпоставка за правото на приспадане на данъчен кредит и в този смисъл е съдебната практика на Съда на ЕС - решение по дело C-324/11, решение по съединени дела C-80/11 и C-142/11 и решение C-18/13“. Съгласно тази практика липсата на обезпеченост на доставчика не може да рефлектира върху правото на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставките, освен ако приходната администрация или съдът не установят, че е налице данъчна измама с участието и/или със

знанието на получателя по доставките“. Или иначе казано, липсата на обезпеченост на доставчиците – материално-техническа и кадрова, не обуславя извод за отказ от право на приспадане на данъчен кредит освен ако не е налице данъчна измама.

Съобразно така установеното следва да бъде разгледан предметът на всяка една от фактурираните доставки.

В хода на ревизията е констатирано, че **„АТЛАНТИК ФОРУМ“ ЕООД** е стопанисвало блок „С“ от производствено-административна сграда, като сградният фонд и дворното място са отдавани под наем, във връзка с която извършвана от дружеството дейност са издадени процесните фактури за доставки на услуги - различни видове СМР, извършени на обекта на жалбоподателя. Не е спорно, че спорните доставки са услуги - различни видове СМР, и за доказване на реалното им осъществяване са представени спорните фактури, които съдържат всички изискуеми реквизити, съобразно изискването на чл. 7 от ЗСч, приемо-предавателни протоколи и актове обр. 19 за предаване и приемане на услугите към всяка от процесните фактури, подписани и от двете страни предаваща и приемаща. Нещо повече, самият решаващ орган допълва, че ревизираното лице няма задължение да знае с какъв персонал и ДМА разполагат неговите доставчици.

2.1. По отношение на реалността на доставката на услуга, обективирана в приемо-предавателен протокол от 30.04.2018 г., следва да се има предвид, че съвкупният анализ на всички налични по административната преписка писмени доказателства, ангажирани досежно наличието на реални доставки между ревизираното лице и прекия му доставчик, както и между прекия доставчик и предходните му такива „ПЕТРОВА КОМЕРС 2018“ ЕООД, „ЛЮБЕНОВ ТРЕЙД“ ЕООД и „Д. Т. 2018“ ЕООД води до извод за реално извършване, съответно получаване на част от фактурираните СМР.

Решаващият орган е приел, че единствено доставчикът „ПЕТРОВА КОМЕРС 2018“ ЕООД не разполага с кадрова обезпеченост, поради което и бил в обективна невъзможност да извърши услугите, подробно описани в приемо-предавателния протокол, а именно маркиране и изграждане на нови ел. точки; монтаж на ключове и контакти; монтаж ел. табло; монтаж осветително табло; полагане на кабел, вкл. подвързване и маркировка, гофрирана тръба и крепежни елементи; сплайсване на оптично влакно; терминиране на комуникационни кабели; изпитване на ел. система. Действително естеството на описаните услуги предполага не само наличието на персонал, но и на такъв, притежаващ специфична квалификация, каквито доказателства не са ангажирани нито в хода на ревизията, нито в производството по административно оспорване, като данни липсват и в информационния масив на НАП. Въпреки това следва да бъде отбелязано, че този протокол е подписан от ревизираното лице и „КОНТИНЕНТ ТРАНС“ ЕООД, видно от който се установява извършването на фактурираните СМР от предходните доставчиците, съответно предаването на резултата от извършените услуги на ревизираното дружество. В случая е от значение реалното извършване на услугите и предаване на резултата, а не от кое от трите дружества подизпълнители е осъществено това. Решаващият орган не е разграничил кои точно конкретни услуги от протокола от 30.04.2018 г. са били извършени от „ЛЮБЕНОВ ТРЕЙД“ ЕООД и „Д. Т. 2018“ ЕООД и кои не са били извършени от „ПЕТРОВА КОМЕРС 2018“ ЕООД, поради което и не може да се направи категоричен извод, че не са извършени част от услугите, съответно - и не следва да бъде приспаднал съответният по размер данъчен кредит. Напротив – ако не се разграничи в какво се изразява доставката от страна на всеки един от трите доставчика, означава, че всеки от тях е изпълнил СМР и е налице реалност, а неизпълнението от един от тях би следвало да доведе до неизпълнение въобще от страна на „КОНТИНЕНТ ТРАНС“ ЕООД спрямо ревизираното дружество. Не на последно място, предвид практиката на СЕС, цитирана по-горе, липсата на кадрова обезпеченост на „ПЕТРОВА КОМЕРС 2018“ ЕООД не обуславя отказ

от право на приспадане на данъчен кредит освен ако не е налице данъчна измама. При това РА в оспорената част на непризнато право на данъчен кредит в размер на 4 829,27 лева следва да бъде отменен.

2.2. По отношение на реалността на доставката на услуга от „КО СТРОЙ 21“ ЕООД - 11 доставки с предмет СМР, по които с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 9 850,00 лв., настоящата инстанция намира, че извършването на услуги, каквито в случая се явяват процесните доставки, са доказани с представяне на търговски и счетоводни документи, като предвид цитираната по-горе практика на СЕС не следва да се събират доказателства, установяващи материално-техническата и кадрова обезпеченост на доставчика. Безспорно е, че изпълнението на уговорените между страните ремонтни услуги е извършено от подизпълнителите „АВАЛОН 88“ ЕООД и „БОНОВ ТРЕЙД“ ЕООД, за които след справка в информационната система на НАП е констатирана липсата на назначени в дружествата лица по трудови и извънтрудови правоотношения. Направен е и извод, че липсва материално-техническа обезпеченост на тези две дружества, доколкото няма данни дружества да стопанисват собствени или наети обекти, да притежават транспортни средства, техника и оборудване и нямат декларирани получени доставки с предмет наем, ток, вода, телефон и др., присъщи на дружества, извършващи реална стопанска дейност.

Тези фактически констатации обаче не променят обективизираното становище предвид практиката на СЕС, цитирана по-горе, че липсата на материално-техническа и кадрова обезпеченост на „АВАЛОН 88“ ЕООД и „БОНОВ ТРЕЙД“ ЕООД не обуславя отказ от право на приспадане на данъчен кредит освен ако не е налице данъчна измама. При това РА в оспорената част на непризнато право на данъчен кредит в размер на 9850,00 лв следва да бъде отменен.

Изводите по т. 2.1 и т. 2.2 са направени въз основа на твърдението на решаващия орган, че в случая не е доказано наличието на данъчна измама. В конкретната хипотеза с издаването на решението на директора на дирекция ОДОП С. се постигат целите на изискването за мотивиране на административните актове, поради което и по аргумент от чл. 155, ал. 8 и чл. 160, ал. 6 ДОПК, съгласно които РА не може да се изменя във вреда на жалбоподателя, съдът приема, че решаващият орган е прецизирал фактите по спора и всъщност не е налице хипотеза на данъчна измама. Нещо повече, неведнъж настоящият съдебен състав е излагал своето становище, че е недопустимо да допълва/изменя волята на административния орган, изразяващо се в подмяна на съображенията, мотивирали преценката на органа, както и да излага мотиви по един немотивиран от административния орган акт. Действително, това становище е било обективизирано при осъществяване на съдебен контрол на актове, които не винаги са били оспорвани по административен ред, но в конкретната хипотеза при задължително оспорване по административен ред все още намира приложение изложеното в ТР № 16 от 31.03.1975 г., ОСГК на ВС, съгласно което липсата на мотиви към административния акт не е съществено арушение тогава, когато по-горният административен орган, като е потвърдил обжалвания пред него акт, е изложил към решението си надлежни мотиви, разкриващи съображенията, по които е бил издаден, и позволяващи да се провери законосъобразността му. Съобразено с трайно установената практика в Решение по адм. д. № 7183/2023 г. на ВАС, Осмо отд., следва да се посочи и, че „излагането на надлежни мотиви от горестоящия административен орган, позволяващи да се изведат съображенията, поради които е издаден административният акт, и в този смисъл обезпечаващи както правото на защита на адресата, така и надлежното упражняване на съдебния контрол, всъщност санира пропускът в процесуалното поведение на самия издател“. В този смисъл след като решаващият орган може да излага мотиви, въз основа на които да се приеме, че е издаден оспорваният ревизионен акт, то именно те следва да бъдат съобразени от

съда при осъществяване на контрол спрямо този акт. При това и се споделя извода на решаващия орган, от органите по приходите не е доказано участието на измама.

По аргумент от чл. 175 от ДОПК и чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ следва да бъде отменен РА и в частта за лихвите върху сумите по т. 2.1 и т. 2.2.

2.3. В доказателствената тежест на жалбоподателя е да установи реалното изпълнение на спорните доставки по фактурата от 08.04.2019 г. – изработване на ПУП и по подготовка и асфалтиране на площадка. Нито при административното оспорване, нито в съдебното оспорване, дружеството жалбоподател е представило доказателства, удостоверяващи реалността на сделката, съответно – с оглед разпределената доказателствена тежест не се е възползвало от възможността да поиска назначаване на експертиза поради необходимост от специални знания за изясняване на спорните факти.

Съдът споделя изложеното от решаващия орган, приемайки, че не се доказва реалността на извършените подготовка и асфалтиране на площадка. В случая липсват съпроводителни документи, в т.ч. договор, приемо-предавателни протоколи, актове обр. 19 и други такива, даващи информация за вложените в СМР материали, мястото, на което са вложени, в какво количество и от къде са закупени, как са транспортирани и предадени на изпълнителя на СМР по конкретен обект, няма информация за машините, които са използвани за извършване на конкретната услуга, и лицата, участващи при фактическото изпълнение на СМР. Въпреки специфичния характер на услугата по подготовка и асфалтиране би могло да се приеме, че липсата на материална и кадрова обезпеченост не рефлектира върху възникването право на данъчен кредит по изложените по-горе съображения, но за да се докаже реалност, следва да има достатъчно обективни доказателства относно използваните материали при асфалтиране на площадката, а в случая такива липсват. При това правилно РА в оспорената част на непризнато право на данъчен кредит в размер на 2 347,00 лева е потвърден от решаващия орган.

На основание чл. 175 ДОПК и чл. 1 ЗЛВДТДПДВ следва да бъде отхвърлена и жалбата срещу РА в частта за прилежащите лихви върху сумата по т. 2.3, което като последица не се опровергава от съдебната практика.

Заключение: жалбата в допустимата ѝ част следва да бъде отхвърлена в частта на непризнато право на данъчен кредит в размер на 2 347,00 лева за периода месец април 2019 г. ведно с прилежащите лихви, а в останалата ѝ допустима част следва да бъде уважена в частта на непризнато право на данъчен кредит в размер на 4 829,27 лева за периода месец април 2018 г. и за сумата в размер на 9850,00 лв за периодите през 2021 г. и 2022 г. ведно с прилежащите им лихви.

Разноски:

Въпреки изхода от спора разноски в полза на жалбоподателя не следва да бъдат присъдени, тъй като същите, въпреки че са поискани в срок, не са доказани по основание и размер.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. второ ДОПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 25 лева, съобразно недопустимостта на жалбата в една от оспорените ѝ части и отхвърлянето ѝ като неоснователна в допустимата ѝ част. Сумата следва да бъде присъдена в полза на НАП по аргумент от чл. 2, ал. 2 ЗНАП във връзка с § 1, т. 6 ДР АПК, предвид влизането на Република България в еврозоната от 01.01.2026 г. изчислена по курса на БНБ за едно евро - 1.95583 лева, или 12,78 евро.

Така мотивиран, **Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „АТЛАНТИК ФОРУМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу ревизионен акт № Р-22002224003496-091-001/25.03.2025 г., издаден от органи по приходите на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., **В ЧАСТТА Й,**

както следва:

- за данъчен период месец август 2021 г. - за декларираната/внесена сума от лицето /137,38 лева/
- за данъчен период месец септември 2021 г. – за декларираната/внесена сума от лицето /357,03 лева/
- за данъчен период месец октомври 2021 г. – за декларираната/внесена сума от лицето /172,27 лева/
- за данъчен период месец декември 2021 г. – за декларираната/внесена сума от лицето /60,46 лева/
- за данъчен период месец януари 2022 г. – за декларираната/внесена сума от лицето /93,62 лева/
- за данъчен период месец февруари 2022 г. – за декларираната/внесена сума от лицето /167,08 лева/
- за данъчен период месец март 2022 г. – за декларираната/внесена сума от лицето /159,52 лева/.

ПРЕКРАТЯВА настоящото съдебно производство по адм. дело № 7476/2025 г. по описа на Административен съд София-град, образувано по жалбата на „АТЛАНТИК ФОРУМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу ревизионен акт № Р-22002224003496-091-001/25.03.2025 г., издаден от органи по приходите на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., **В ЧАСТТА Й, ОПИСАНА ПО-ГОРЕ.**

ОТМЕНЯ ревизионен акт № Р-22002224003496-091-001/25.03.2025 г. на органи по приходите на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. В ЧАСТТА, в която е изменен и потвърден с Решение № 612/23.06.2025 г. на „за“ директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. и не е признато право на данъчен кредит, а именно:

- за данъчен период месец април 2018 г. – сумата в размер на 4 829,27 лева
- за данъчен период месец август 2021 г. – сумата в размер на 1088,00 лева
- за данъчен период месец септември 2021 г. – сумата в размер на 1310,00 лева
- за данъчен период месец октомври 2021 г. – сумата в размер на 1492,00 лева
- за данъчен период месец декември 2021 г. – сумата в размер на 1524,00 лева
- за данъчен период месец януари 2022 г. – сумата в размер на 1510,0000 лева
- за данъчен период месец февруари 2022 г. – сумата в размер на 1520,00 лева
- за данъчен период месец март 2022 г. – сумата в размер на 1406,00 лева,

ведно със съответните лихви.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „АТЛАНТИК ФОРУМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], против ревизионен акт № Р-22002224003496-091-001/25.03.2025 г. на органи по приходите на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. В ЧАСТТА, с която изменен е с Решение № 612/23.06.2025 г. на „за“ директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., и не е признато право на данъчен кредит за данъчен период месец април 2019 г., а именно – сумата в размер на 2 347,00 лева, ведно със съответните лихви.

ОСЪЖДА „АТЛАНТИК ФОРУМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление - [населено място], р-н „Л.“, [улица], представлявано от К. П. А. и А. К. А. /заедно/, да заплати на Националната агенция за приходите, със седалище – [населено място], сумата в размер на 12,78 евро, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО В ЧАСТТА МУ. с която жалбата се оставя без разглеждане и се прекратява съдебното производство, имаща характер на определение, подлежи на обжалване с частна жалба, подадена в 7-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България чрез Административен съд София-град.

РЕШЕНИЕТО В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд

на Република България чрез Административен съд София-град.
ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните съгласно чл. 138, ал. 3 АПК.

СЪДИЯ: